

land for en anden strafbar handling begået før udleveringen end den, som den pågældende er udleveret for. Der henvises herom til afsnit 2.3.3. ovenfor.

Efter § 21, stk. 1, om *transit* kan Justitsministeriet tillade, at en person, der udleveres fra en fremmed stat til en anden, føres gennem riget, hvis bestemmelserne i § 2 (betingelserne for udlevering af danske statsborgere) eller §§ 4-6 (militær lovovertrædelse, politisk lovovertrædelse, forbudet mod udlevering ved risiko for forfølgelse) i udleveringsloven ikke ville være til hinder for, at der skete udlevering her fra landet for den pågældende handling.

Hvis der er tale om en udlevering til Finland, Island, Norge eller Sverige, kan der dog meddeles tilladelse, såfremt bestemmelserne i § 2 (betingelserne for udlevering af danske statsborgere) eller § 4 (politisk lovovertrædelse) i loven om udlevering til disse lande ikke ville være til hinder for udlevering af den pågældende her fra landet, jf. udleveringslovens § 21, stk. 2.

3. Rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre mv.

3.1. Baggrunden for rammeafgørelsen

Baggrunden for rammeafgørelsen var et ønske om på grundlag af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15.-16. oktober 1999 at forenkle og effektivisere udleveringsprocedurerne mellem medlemsstaterne med fuld respekt af grundlæggende retsprincipper.

Rammeafgørelsen er udarbejdet med hjemmel i artikel 34, stk. 2, litra b, i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU), hvorefter Rådet på initiativ af en medlemsstat eller Kommissionen med enstemmighed kan vedtage rammeafgørelser om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser. Rammeafgørelser er bindende for medlemsstaterne med hensyn til det tilsigtede mål, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen.

Formålet med rammeafgørelsen er at gennemføre forenklede regler om udlevering mellem medlemsstaterne. Den nye udleveringsordning indebærer, at princippet om gensidig anerkendelse gennemføres på udleveringsområdet. Dette indebærer, at når en medlemsstat anmoder om at få en person udleveret til strafforfølgning eller straffuldbyrkelse, skal denne anmodning imødekommes, medmindre der foreligger en af de afslagsgrunde, som fremgår af rammeafgørelsen. Med henblik på at forenkle de administrative procedurer vedrørende udlevering erstattes de traditionelle anmodninger om udlevering med den europæiske arrestordre, som har karakter dels af en anmodning

om fængsling med henblik på udlevering, dels af en anmodning om udlevering.

Rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre mv. erstatter alle hidtidige instrumenter om udlevering mellem medlemsstaterne, herunder de bestemmelser i afsnit III i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen, der vedrører udlevering.

Rammeafgørelsen indeholder bestemmelser, der fastlægger, i hvilke tilfælde medlemsstaterne vil være forpligtede til at udlevere en lovovertræder til en anden medlemsstat, og udkastet fastlægger herudover, i hvilke tilfælde medlemsstaterne kan eller skal afslå udlevering af en lovovertræder.

For at understrege princippet om gensidig anerkendelse og forskellen mellem udlevering mellem medlemsstaterne og udlevering mellem tredjelande anvender rammeafgørelsen en række nye begreber. I rammeafgørelsen anvendes begrebet »overgivelse« i stedet for »udlevering«, selv om begge begreber omfatter den fysiske overgivelse af en eftersøgt person til det anmodende land. Endvidere anvendes »den udstedende stat« i stedet for »den anmodende stat« og »den fuldbyrdende stat« i stedet for »den anmodede stat«. Da ingen af disse nye begreber har en anden indholdsmæssig betydning end de gældende begreber, anvendes de gældende begreber i forbindelse med gennemgangen af rammeafgørelsen. Den anmodende medlemsstat er således den medlemsstat, der udsteder en europæisk arrestordre, og den anmodede medlemsstat er den medlemsstat, der skal gennemføre en europæisk arrestordre.

Rammeafgørelsen er opdelt i fire kapitler, nemlig kapitel 1 (artikel 1 – 8) om almindelige principper, kapitel 2 (artikel 9 – 25) om overgivelsesproceduren, kapitel 3 (artikel 26 – 30) om virkninger af overgivelsen og kapitel 4 (artikel 31 – 35) indeholdende almindelige og afsluttende bestemmelser.

Herudover indeholder præamblen til rammeafgørelsen en række betragtninger, som har betydning for fortolkningen og anvendelsen af rammeafgørelsen. Præambelbetragtningerne tager bl.a. sigte på at sikre overholdelsen af grundlæggende retsprincipper i forbindelse med udlevering af lovovertrædere.

Efter præambelbetragtning nr. 12 kan intet i rammeafgørelsen fortolkes som et forbud mod at nægte at udlevere en person, der er genstand for en europæisk arrestordre, hvis der er objektive grunde til at formode, at den europæiske arrestordre er udstedt med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af vedkommendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den pågældendes si-